

THƠ TÌNH

Bùi Chí Vinh

Thơ Tình
thơ Bùi Chí Vinh
chịu trách nhiệm xuất bản: Trương Văn Khuê
biên tập: Đào Hiếu
bìa trước: Hồ Hữu Thủ
bìa sau: Nguyễn Giang Biên
hai phụ bản: Rừng
nhà xuất bản Trẻ
Sài Gòn
1989

Điểm Danh

Bích ơi, Dung ơi, Thảo ơi
Phượng ạ, Giang ạ, Kim ạ
Các em có mặt như những điều thuốc lá
Để vánh môi anh thở ra sương mù
Các em trèo vào đời anh như những chiếc ghé đu
Để đôi tay anh mở ra thành vườn trẻ
Các em xuất hiện bằng đủ mọi danh xưng: đàn bà, cô bé
Để đêm về anh đỏ mặt giống...con trai
Các em đặt vào ngực anh vô số lỗ tai
Để thu hết trái tim đang đập
Hỡi các em:...những-khúc-xương-sườn-cụt
Chẳng hề hay tiểu sử E-và

Bích à, Dung à, Thảo à
Phượng nữa, Giang nữa, Kim nữa
Các em nắm tay nhau như lửa
Để anh bị cầm tù làm hiệp sĩ Prê-mê-tê
Các em là bộ đội, công nhân, cô giáo, kỹ sư,...đủ mọi ngành nghề
Để anh nhìn thấy đâu cũng là đơn vị, xí nghiệp, cơ quan, trường học...
Các em nheo nheo những cái đuôi ở mắt
Để anh thương hoài các đồng tử màu đen
Các em giấu trong hồn một chục cây kim
Để da thịt anh nhiều lần đau nhói

Hỡi các em: những-khúc-xương-sườn-không-có-tuổi
Chẳng hề hay tiêu sử đàn bà
Vì anh là con cháu Adam, các em là con cháu E-và
E-và có khi là tiểu thư, có khi là nội trợ
Có khi lỡ yêu nhau ở một thời kỳ trái đất hơn bốn tỉ người theo điều tra dân số
Nên anh hóa thành xấp hộ khẩu bỏ không
Mà các em có thể ghi tên thường trú lúc xiêu lòng
1979

Khi Đàn Ông Hy Sinh

Anh như một cái máng xối
Cho em rửa chân khi cần
Anh còn giống một cái khăn
Cho em soi gương lau mặt
Khi em thấy mình nhan sắc
Là anh giống thỏi son môi
Khi em thấy mình dễ coi
Là anh trở nên cái lược
Thí dụ tóc em mà ướt
Anh làm bồ kết gội đầu
Thí dụ em liếc đằng sau
Thì anh trở nên cục gạch
Nếu mà em cười khanh khách
Anh làm hai cái đồng tiền
Nhưng nếu đời anh vô duyên
Thì em cũng nên...bạc phận !
1976

Em Và Paris

Em đi như bài hát
Paris trên môi Cường
Paris trên môi Sơn
Paris trên môi Phụng

Paris Cung Trầm Tưởng
Mặc áo len làm thơ
Sài Gòn mùa này mưa
Anh làm thơ ướt sũng
Xuống phi trường Paris
Mua giùm anh chiến nón
Đề ngày đưa tháng đón
Chia nhau đội trên đầu

Quả cau đội lá tràu
Ta đội tình vụng dại
Em đội đời con gái
Anh đội đời thanh niên
Để bài thơ yêu em
Trú mưa mà không dột
Để lúc ghé Paris
Mắt em chưa hề ướt

Paris còn tên em
Hay là tên nào khác
Những madame đi lạc
Trong trí nhớ của anh
Trong trí nhớ có em
Trở về như chim sẻ
Anh làm thơ như thơ
Hôn em ngày chia ly
Cường hát nhỏ Paris
Hôn em ngày tống biệt
Lên xe em đã khóc

Em đã khóc lên xe
Em có khóc Paris
Chưa bao giờ buồn thế
Chúng ta không tòi tệ
Như đời đầy vết thương
Yêu nhau thường dọc đường
Xa nhau trong quán trọ
Loài người như bầy thỏ
Ngơ ngác giữa khu rừng
Dù biết kẻ đi săn
Mỗi ngày giương cung bắn

Em đi nắng đến sớm
Anh về mưa muộng màng
Một người lang thang buồn
Nhớ một người di tản
Chợt thương lời ca Nhạn
Hát Paris như Cường
Hát Paris như Sơn
Hát Paris như Phụng
Như anh thương anh giận
Đàn ông lẫn đàn bà
Con bướm lẫn cánh hoa
*“lên xe tiễn em đi
chưa bao giờ buồn thế”*

Chia tay để anh về
Paris em ước lệ
1981 Phi trường Tân Sơn Nhất

Dép Quốc Doanh

Đi bộ dép vỏ xe phòng ngón
Con đào thương hại sấm dép da
Trời xúi bàn chân quen xả láng
Xỏ vào nửa tháng đã te tua

Tội nghiệp con đào, tiền chất bóp
Nhịn tháng lương, không dám ăn chè
Ta thân đói rách mà chơi "sộp"
Nửa đường nhìn dép đứt, giận ghê !!

Thì đồ thừa tại đường lồi lõm
Lỗ Tấn mà đi cũng cụt giò
Huống chi ta, mỗi ngày lộn xộn
Giang hồ chưa chịu lép Rambo

Thì đồ thừa tại ta tuổi Ngựa
Thiếu yên cương, ruồi vó sao đành
Tiếng hí nghe buồn như tiếng sủa
Tiếng sủa buồn như dép quốc doanh

Con đào sấm dép, quên sấm kếp
Dép-quốcdoanh thì kếp-cuốc-cày
Em nhan sắc thuộc hàng kiện tướng
Chọn làm ta, duyên nợ thương thay !!

Thương thay sĩ tử đông như vậy
Nỡ để trạng nguyên ngóng via hè
Thương thay giày dép nhiều như vậy
Đề thi hào mang lớp vỏ xe ...

1981

Phản Tống Biệt Hành

Đi đến với những người hiếu khách
Ngoài ba lô còn một cây đàn
Ba lô để nhớ thời chân đất
Cây đàn nghe sóng vỗ thênh thang

Đưa người, ta cứ đưa sang sông
Không sợ tiếng sóng ở trong lòng
Thâm Tâm lên núi mà tiễn biệt
Ta về biển mặn hóa dòng sông

Nhích lại gần nhau nghe ngày xưa
Chàng An Tiêm lãng mạn trông đưa
Có cô công chúa đi làm rẫy
Con mắt to giống như em vậy

Con mắt to thành mắt con thuyền
Có người kéo lưới đợi thuyền lên
Có người kéo lưới thương con mắt
Mắt con thuyền... a, con mắt em

Người biết bơi nhớ mùa nước nổi
Lặn làm chi sặc sụa tâm hồn
Quả dưa xẻ đặt trên đầu gối
Em một đầu, ta một đầu: hôn

Ừ thôi về biển, ta về biển
Con cá ra khơi, con chim liệng
Chỉ e con sóng sắp bạc đầu
Sợ hãi vì người xanh tóc đến

Đã bảo trong ba lô có biển
Không, sao cây sặc mọc thành rừng ?
Đã bảo trong cây đàn có biển
Không, sao âm nhạc thờ tình nhân ?

Đừng hàm hồ gọi: đất – không – chân
Khi ngón mỗi người đều có móng
Tóc biết bay và tay biết ôm
Gió biết biển lúc nào xúc động

Em có thể khóc chiều nay lắm
Nếu ta vờ đánh mất cây đàn
Ta có thể khóc chiều nay lắm
Nếu biển vờ quên mặt dòng sông
1981, biển Cần Giờ

Ngón Út

Đưa anh ngón út anh cầm

Cái ngón ôm nhách mà em dấu hoài
Không đưa, anh nắm bàn tay
Anh nâng lên mũi hỏi ai bắt đèn?

Mà đèn thì nghĩ vô duyên
Đến trời cũng sợ trước quyền yêu nhau
Cái mũi không có tội đâu
Đánh hơi thấy sự ngọt ngào mới hôn

Bàn tay thiệt đáng đánh đòn
Biểu giờ ngón út sao còn dấu đi?
Đưa anh ngón út khó gì
Anh cầm mai một đi thi đậu liền

Bắt bướm là bướm ngời yên
Hái hoa, hoa sẽ nở trên tay mà
Chưa kể lúc em pha trà
Cái ngón sẽ hát bài ca con người

Anh nâng ngón út vào môi
Cái ngón sẽ nói những lời trái tim
Đừng đưa lộn ngón nghe em
Lỡ ai đeo nhẫn, anh tìm sao ra?

1980

Cây Dương Ôm

Sẽ tìm được một cây dương ôm nhất
Cởi áo ra ta đứng tựa trời trông
Tiếp tục cởi hết quần dài quần cụt
Các em nhìn ta có giống cây không ?

Sẽ đứng vậy bởi vì chiều lấm gió
Chiều im hơi ta sẽ duỗi chân nằm
Đàn ông nằm thô tục hơn thiếu nữ
Các em nhìn ta giống bóng cây không ?

Sẽ xuống biển nếu cây dương bật gốc
Cây dương quỳên sinh ta phải tự trầm
Kể từ đó sóng buồn như khóc
Các em nhìn ta giống rễ cây không ?

Sẽ không chết nữa nếu cây dương mập
Nếu các em cũng từ khước áo quần
Nếu các em đừng nhìn ta lén lút

Ôi, biết biển còn nhớ đến cây không ?

Thì ta cứ là cây dương ồm nhất
Cho các em nhìn suốt bốn ngàn năm
1982

Con gái ba miền

GÁI HUẾ

Con gái Huế rất khó chơi
Ta dân Nam bộ thốt lời vũ phu
Khó chơi vì hát như ru
Nói như chim hót, bước như rắn trườn
Cộng lại thì thành văn chương
Trừ ra thì dễ bắt thường động tâm

“ Sơn bất tận, thủy bất thâm ”
Lên núi Ngự mới ớn thâm sông Hương
Ta từ xưa thích du dương
Ưa trèo núi, khoái bơi xuồng lội sông
Giang hồ một phút yếu lòng
Kêu lên hai tiếng mặn nồng Huế ơi !
Dù các em rất khó chơi
Nhưng ta cũng thử ngỏ lời bướm ong

Các cô gái Huế nghe không
Kêu thêm tiêu muối đến bồng ta đi...

GÁI BẮC

Con gái Bắc rất chịu chơi
Ta dân Nam bộ ngộ lời cầu hôn
Chịu chơi vì lắm hội môn
Chẳng hạn răng khềnh, má tròn đồng xu
Chưa kể con mắt tiêu thư

phụ bản Rừng

Dáng đi công chúa, lời ru thiên thần
Ta thường dễ động lòng trần
Thấy con gái đẹp manh tâm ngó hoài

Các em mình hạc xương mai
Thấp cao vẫn nhớ, mập gầy vẫn thương
Chanh chua vẫn ngọt như đường

Nói xạo cách mấy vẫn tương tư hoài
Nhớ nhau “ lòi hết vành tai
Lồm hai con mắt, lòi mười ngón chân ”
Em tên Bích, Thảo hay Dung
Hay Loan, Oanh, Yên có lần chịu chơi
Tùng yêu khi mới chào đời
Đêm nay gọi các em ơi, ta buồn

Hà Nội băm sáu phố phường
Ngó môi em hết nhớ đường về Nam

GÁI NAM

Con gái Nam rất ham chơi
Ta dân cùng xứ ngỡ lời biểu dương
Ham chơi đến lúc lên giường
Em còn xuống giọng cãi lương rất... mùi
Sáng đèn nhớ lúc tối thui
Giàu sang em nhớ khoai lùi dính tro
Các em như miếng cá kho
Ngó vô thấy đã, cắn vô thấy... bà
Cắn vô xương gỡ không ra
Trừ khi trình diện ông già của em

Lên Đồng Nai, xuống Long Xuyên
Các em má lúm đồng tiền bắt ham
Chỉ người điên mới không tham
Ta tinh táo muốn gỡ làm vốn riêng
Kê “đồng tiền ” trắng hay đen
Ngày ta bỏ túi, đợi đêm bỏ ... mùng
Các em mới liếc đã ... khùng
Hèn chi thi sĩ anh hùng phải tiêu
Mỹ nhân nghĩ thiệt trớ trêu
Xưa nay danh tướng biết điều dưới “ cơ ”
Vòng Bến Tre, bọc Cần Thơ
Ở đâu ta cũng choán giờ cơ quan
Nước dừa em tắm thả giàn
Ta vốn đàn hoàng cũng lén rình coi

Rình coi con quạ kêu rồi
Quạ kêu “ nam đáo ” nữ ơi, đề phòng
Phải không Đào, Cúc, Thu, Hồng
Ta trai *khác họ đem lòng nhớ thương*
1980

Lời Rao Của Sự Cô Đơn

Tim em không phải tìm hạnh phúc
có khi bạc mệnh cả một đời
Có khi cả một trời nóng nực
Tôi vẫn tìm một chút mưa rơi

Tim em không hẳn tìm ngay được
Có khi đến chết vẫn còn tìm
Em thấp thoáng như là kiếp trước
Đậu xuống hồn tôi : chỗ yêu tim

Tim em thật giống tìm nguồn cội
Tôi lạc tôi biết mấy tuổi đời
Tôi vừa kén vợ, vừa mai mối
Thấy bóng mình đổ xuống chung đôi .....
1982

Kẻ Đáng Sợ

Anh sẽ không ném đá vào gã Gôliát khổng lồ
Để trở thành vua Đavít
Anh cũng không cần cầm gươm đi thích khách
Để trở thành liệt sĩ Kinh Kha
Vi kẻ chạm trán với anh là một ông già
Có đầy đủ quyền uy thế lực
Có một thứ mà Gôliát và Tần Thủy Hoàng thèm chết được

Hắn đã gây sợ hãi cho anh
Buổi sáng hắn ngồi vào chiếc ghế bành
Để nghiên cứu binh thư kim cổ
Buổi trưa hắn định thần nhìn qua cửa sổ
Quan sát mục tiêu xâm nhập bất thường
Buổi tối trời ơi, anh đến bấm chuông
Mới chứng kiến hết tà công ghê gớm
Hắn mới liếc sơ mà anh đã tăng độ cận
Hắn liếc lâu chắc anh thành Tôn Tần
Chỉ một cái nhìn đủ rụng đôi chân
Hắn còn hét lên một cách hung hăng :
“ Em-đi-văng ”

Với Gôliát khổng lồ chỉ cần một hòn đá nhọn
Anh sẽ làm Đavít dễ như chơi
Với Tần Thủy Hoàng chỉ một nhát gươm thôi
Anh sẽ cho hắn về châu tiên tổ

Nhưng với hấn thì anh đành thúc thủ
Dù võ nghệ anh chẳng đến nổi hèn
Kẻ đáng sợ họ tên gồm bốn chữ :
“ Ông-già-của-em ! ”

1980

Cao Và Thấp

Tim Kiếm:

Bao nhiêu lần em kiễng chân lên
Cũng không thể cắn vành tai anh được
Anh có bốn phận phải cao gần hai thước
Để xoa đầu em một cách dễ dàng
Anh có nhiệm vụ lớn bằng người ngoại quốc
Để cùng em dạo phố thật hiền ngang
Nếu anh cao một thước tám mươi lăm
Chỗ cư trú thường là sân bóng rổ

Cao một thước tám mươi tư cũng khổ
Không tấm pít-xin anh cũng đánh bóng chuyền
Cao một thước tám mươi ba càng buốt tim em
Vì môn thể thao mới sẽ là nghề bóng đá

Em sẽ tốn tiền mua dầu nóng để bôi vào mắt cá
Cầu thủ như anh hay bị "đón" bất ngờ
Nhưng dưới một thước năm mươi thì em sẽ buồn xo
Thấy anh bò lết cả ngày vì tập tạ

Anh sẽ đô như Hercule nhưng thể thảm quá
Dạo phố ngoài đường chỉ đứng đến vai em
Vì vậy hôm nay em kiễng chân lên
Anh mới thí dụ để mình không mặc cảm
Cái chiều dài hay bị thua chiều ngắn

Lúc cúi hôn em phải biết lấy thăng bằng
Cao cho dữ cũng đành thua lùn xùn
Lúc hai cái đầu chụm lại rất tình nhân
Chẳng phải vậy sao ? Kiễng chân thì dễ ... sợ
Nên lúc rụt về em thấp đến dễ ... thương !!!

1981

Con Giận Hờp Lý

Con gái có hai con mắt

Để ban đêm nhắm chặt vào
Để ban ngày thành ngôi sao
Bay lung linh trên đường phố

Con trai gặp ngôi sao đó
Thường tương tư thuở dậy thì
Ta giận, một hôm ra chợ
Gom hết sao mà giấu đi
1976

Bàn Tay

Khi tay em trong tay anh
Kẻ nào dị nghị sẽ thành người dung
Mắc mớ gì phải quan tâm
Miễn sao ta nắm không lằm tay ai
Tay mà đứt túi rất gầy
Có đôi chắc chắn bàn tay hồng hào
Tội gì không áp vào nhau
Đợi cho sợi tóc bạc đầu thì buông
1976

Đằng Sau Những Quầy Đổi Tiền

Giữa một thời kỳ mà tiền bạc chưa yên
Giấy thiếu trữ kim bỗng biến thành giấy lộn
Giữa một thời kỳ mà thiên hạ đổi tiền
Như đổi một bầu bao thiếu vốn

Em đã đến cực kỳ khiêm tốn
Mắt mở to cho túi của anh đầy
Em đã đến không người đưa kẻ đón
Nhoẽn miệng cười ngang giá trị “năm cây”

Vàng trong anh có từ lúc sơ khai
Đợi em đến là trời lên thành quặng
Ngọc trong anh có từ lúc chào đời
Đợi em đến là gia công thành nhẫn

Hãy xòe tất cả bàn tay năm ngón
Chỉ cho anh ngón áp út vợ chồng
Để vàng ngọc của anh còn ý nghĩa
Hơn những tờ bạc mới số “năm trăm”

Em đến, làm anh trong suốt kim cương
Mọi bá hộ trần gian đều khánh kiệt
Tình yêu anh mở ngay tiệm kim hoàn
Chứa một triệu ca ra dành em hết

Giữa thời kỳ không lẫn ranh thiện ác
Đang đói meo, anh chợt biết mình giàu
Em rách vẫn thơm, anh nghèo vẫn sạch
Thiên hạ đổi tiền, ta đổi đời nhau
1983

Thơ Ngoài Dự Kiến

Bài thơ không thể đọc cho nhiều người
Đáng lẽ chỉ đợi mình em, anh mới đọc
Nhưng không thể không đọc cho nhiều người
Sao em trốn anh vào đám đông chen chúc ?

Thì anh đọc lớn cho người nghe xa nhất
Hiểu rằng đây đích thị thơ tình
Thì anh đọc nhỏ cho cô bé gần micrô nhất
Hiểu rằng riêng anh thủ thi một mình em
1975

Sinh Nhật

Hôm nay là ngày sinh nhật của anh
Hai mươi bảy tuổi chấy ngon lành
Anh xòe diêm đốt mà cay mắt
Diêm tàn, riêng sợi khói mong manh

Sinh nhật anh không có đèn cây
Hoa hồng mang đến cánh còn gai
Em cong môi thổi như công chúa
Hơi thở thơm mùi hương trái cây

Sinh nhật anh không có rượu vang
Ly quên chén đĩa, ghé quên bàn
Anh quên đời sống như quên tuổi
Bỏ gối nghe đui thương gót chân

Sinh nhật anh không có đàn bà
Tháng Mười, Chúa chẳng kịp sinh ra
Dang tay anh đứng làm thập tự

Mơ một nàng Ma-đa-lê-na

Sinh nhật anh không có đàn ông
Tháng Mười, Phật giác ngộ chưa xong
Vòng tay anh khép làm tràng hạt
Đợi nàng Thị Kính cắt râu chồng

Sinh nhật anh mà sinh nhật em
Có nàng con gái rất thùyên duyên
Lách qua khe cửa như hơi gió
Ụp xuống đời anh cơn bão đêm

Sinh nhật anh ừ, sinh nguyệt em
Trăng lên soi rỗng túi không tiền
Mẹ anh sinh nở con cầu tự
Nên suốt đời anh ngủ mái hiên
1981

Độc Chuyện Liêu Trai Nửa Đêm

Phải là ma cái thì lên
Còn là ma đực vô duyên thì chuồn
Phải là ma cái anh thương
Còn là ma đực khôn hồn cút ngay
1978

Thí Dụ

Thí dụ em là hạt mưa
Thì anh khi ấy cũng vừa thành lu
Thí dụ em là cao su
Thì anh làm gã tiều phu lên rừng

Thí dụ em là dây thun
Thì anh sẽ búng mấy vòng cho coi
Vì em nhan sắc mẫn mòi
Nên anh thí dụ đùa chơi thôi mà.
1975

Gái Biển

Con gái biển rất hiện sinh
Năm mươi tuổi cũng thất tình như chơi
Huống gì ta mới đôi mươi
Giống như ngọn sóng đứng ngồi nhấp nhô
Biển, trời sinh vốn lẳng lơ
Cho nên ngọn sóng dại khờ đi theo
Sóng ngừng vì biển có eo
Ta ngừng vì cái yêu kiều biển ơi

Các em chưa nói đã cười
Chưa đi đã chạy, chưa mời đã qua
Em cười từ thuở mười ba
Chạy năm mươi bốn, “qua phà” mười lăm
Qua phà, em sợ lấm quần
Qua em, ta sợ lấm chân giang hồ

Các em yêu nhạc, thích thơ
Yêu tôm, thích cá, yêu sò, thích nghêu
Các em yêu quá xá nhiều
Đề ta kéo lưới buồn thiu mỗi ngày
Đề ta công sóng trên vai
Cời lên biển cả thương hoài nghìn năm

Nghìn năm biển vẫn thì thâm
Có người đăng ký làm dân Vũng Tàu
1978

GuiTare

Một bài thơ cho cây đàn
Như bài hát cuộc đời ban cho mình
Như là lúc mới làm quen
Anh không dại dột yêu em bằng lời
Anh ôm guitare là lời
“*Tout d’amour...*” dạo hết thời con trai
Trong vườn hoa giấy vừa bay
Khi rơi xuống, ở trong tay hồi nào
Trong tay hoa ở rất lâu
Trong anh, em ở bạc đầu chưa xa

Cảm ơn nhạc, cảm ơn hoa
Cảm ơn phụ nữ sinh ra loài người
Cảm ơn tất cả lứa đôi
Biết nghe âm nhạc nói lời mỗi mai
biết anh mỗi bận so dây

Là em đang dạo gót hài trong anh
"Love is blues" tình xanh
Thiếu guitare sẽ thành... đen thui
1990

Ghẹo Vợ Tương Lai

Mỗi lần say sưa anh lại nhớ em
Làm như thể em là ly bia vậy
Ly bia nhấp môi thì anh uống đại
Em nhấp anh thì biết uống cách nào
Em nhấp anh nghĩa là kếp nhấp đào
Hoa nhấp bướm và rơm nhấp lửa
Bướm đụng hoa thì hoa tàn, nhị rữa
Lửa đụng rơm thì rơm bén hết mình

Mà chúng ta thì khác hẳn trái chanh
Vắt nước sớm chỉ còn tro miếng vỏ
Anh sẽ vắt em như chồng vắt vợ
Trăng mật cả năm đâu chỉ một tuần

Đâu chỉ gói chẵn mới hết nghĩa động phòng
Ta động phòng nhau từ trong cái nhớ
Cái "động" dễ thương, cái "phòng" dễ sợ
Dễ sợ, dễ thương nên nhớ nhau hoài

Cái nhớ lữ thừa mỗi lúc anh say
Làm như thể sắp bùng em ra biển
Đặt xuống cát đen chờ con sóng đến
Chứng kiến anh đang tuyên thệ ái tình

Cái nhớ bình phương lúc nhớ thỉnh linh
Nhớ mà giấu thì làm sao chịu được
Anh sẽ hét lên cho lỗ tai em nhột
Còn hét tên ai, đó em biết... hà hà
1982

Buồn Gì Đâu

Uống ly cà phê trong quán cóc
Ngẩng đầu lên và ngó ra đường
Các em thất tiết nhiều hơn trước
Bộ ngực nào cũng nhuốm phong sương
1982

Biển Động

Lên đến biển là nhờ em
Kỷ niệm như sóng làm nghiêng con đò
Con đò nghiêng chỉ bốn giờ
tôi nghiêng ít nhất cũng là bốn năm

Tôi nghiêng lên cát tôi nằm
Cái vai còn ấm hương thềm em ơi !
Tôi nghiêng xuống biển tôi bơi
Cái lưng sao lạnh tình tôi em à

Mình tôi trên bãi khuya...ca
Lỡ ai nghe được chắc là yếu tim
Tôi ca như thể tôi điên
Tôi điên như thể tôi tìm bóng ai

Sau tôi: dương mọc thành cây
Trước tôi: chim xếp thành bầy lẳng lơ
Và tôi cô độc như thơ
Quạnh hiu như nhạc, sững sờ như tranh
Đã tròng xe cát chung quanh
Tôi lặng yên để tan tành tôi đi

vái trời em hóa cái ly
Tôi thành giọt rượu cấp kỳ cho xem
Vái trời em hóa con ghen
Cho đầu tôi mọc sừng thêm cũng đành
Vái trời em hóa cọng hành
Tôi thành tốp mỡ nêm canh ái tình
Vái trời đang đứng một mình
Có người bịt mắt thỉnh linh...ai kia ?

Ai kia ? Chỉ có sao khuya
Em ơi, sao rụng tim lìa ngực tôi
Là nơi em áp đôi môi
Là nơi tôi biết nói lời tương tư
1983

Anh Và Con Đại Thử

Để giữ được tình yêu bên mình
Nó phải may một cái bao bằng vải
Nó đeo trước ngực và mỗi ngày mỗi nói

Tình yêu ơi ! tình yêu

Thời gian trôi đi rồi năm tháng qua theo
Cái bao bằng vải dính liền thành da thịt
Nếu anh có thể kể em nghe sự tích
Về loài đại thử lúc yêu nhau

Để giữ được em, anh cũng may một cái bao
Đeo trước ngực và chất đầy đau khổ
Làm ngạc nhiên hết những con đại thử
Về cách loài người yêu nhau
1982

Em Xưa Và Viên Kẹo

Viên kẹo the em đưa
Anh ngậm vào thấy ngọt
Thấy lưỡi biết thừa thốt
Thấy con mắt biết nhìn
Thấy vành tai vênh lên
Thấy hai chân động đậy
Qua giác quan, anh thấy
Trái tim anh xuống đường
Căng lên hàng biểu ngữ
“Chúng tôi cần kẹo ngon”

Như em cần chồng con
Và anh cần kẹo bỏ
Lưỡi anh the và nhớ
Hàng me thời xanh xao
Quán cóc thời mê nhau
Cà phê thời đắng cổ
Mắt anh the và nhớ
Giọt lệ tình Trương Chi
Em đánh rơi trong ly
Không bao giờ gặp được
Lệ đã tan thành nước
Em đã tan thành đời
Nước và đời trong đục
Có bao giờ song đôi ?

Em xưa như trái đất
Thơ xưa như trái đất
Trái đất quay thành vùn
Em quanh thành thi sĩ

Em quay thành hôn nhân
Em quay thành nội trợ
Anh một mình khốn khổ

Để vành tai mời em
Chuyện ngày xưa đậu lại
Đề hai chân bị gãy
Bỏ bột trên ghế ngồi
Anh đã tan thành kẹo
Vị ngọt còn trên môi
Em cũng tan thành kẹo
Vị ngọt còn trên môi
Chúng ta thành kẹo
Vị ngọt còn trên môi
Bis, bis...
1982

Sợ

Năm, mười, mười lăm, hai mươi...
Kiếm nơi nào trốn loài người đi em!
1982

Đêm Mona Lisa

Người đàn bà tôi lỡ gặp trong đêm
Tuyệt như nàng Mona Lisa tôi đã gặp
Nàng bỏ dưỡng hơn rất nhiều thịt nạc

Tôi "ba rọi" trong tiếng hỏi lời chào
Trên tóc nàng tôi đậu một con sâu
Sớm đập cánh rồi bay đi như bướm

Nàng hàm tiếu như hoa quỳnh nở muộn
Tự nhiên hương nên tôi hữu xạ nhìn
Rồi lặng lẽ làm bài thơ ăn trộm
(Cũng nhờ trời, tôi có chút thông minh)

Đêm đất nàng chạy ra khỏi bức tranh
Bật công tắc hồn tôi đang cúp điện
Nàng dặn tôi đừng liếc ngang dòm lén
Đặt đồng tử tôi đèn chỗ cần nhìn

Tôi ngấm dại khờ một cõi nhân sinh
Thú và người mong manh như sợi chỉ

Tôi không biết gằm tôi không biết hí
Vậy thì tôi đích thực giống con người
Con người ấy nói một câu có lý:
“Em, em, em và chỉ có em thôi”

Đêm bỗng vỡ òa ánh sáng trên môi
Người đàn bà trở nên không có tuổi
Nàng hát một bài đầy thức ăn cho tim tôi bớt đói
Nàng ca một trích điệu Bôhêmiêng cho tôi lấy thẳng bằng
Nàng bay như chim không sợ cánh rừng
Ngỗ nghịch hát trên đồi tôi đầy sỏi
Nàng tự vệ bằng kinh nghiệm của bà cố, bà sơ, bà ngoại
“Rằng con quạ nó kêu là nam đao nữ phòng”
Trước thứ vũ khí vô cùng lợi hại
Tôi đã đầu hàng rồi nhích lại gần hơn

Chính lúc này môi mới thật là son
Đỏ như lửa người đàn ông thần thoại
Đỏ như máu bộ tuần hoàn đang chảy
Đỏ như em con rắn của Chúa Trời
Đỏ như tôi: trái cấm nuốt chưa trôi
Trần trụi nhảy xuống trần gian gieo giống
Em sinh để một đêm ngàn giấc mộng
Tôi nằm mơ đắm ngực tiếc xuân thì
Chỉ ao ước tóc râu dài như võng
Ru em nằm quên Cung Oán ngâm thi

Tôi giao hết cho nàng bao đó tuổi
Như bao đó xu chẳng đáng là gì
Ôi đêm lạ tuổi tôi thành giấy bạc
Em hãy xài cho tôi chết mau đi!
1983

Em Là Ai Và Em Ở Đâu ?

Trong vòng chín tháng mười ngày, anh đã nghĩ ra em
Nằm trong bụng mẹ, anh đã vẽ hình con gái
Không biết anh vẽ tất cả bao nhiêu, chỉ biết lúc ra đời anh nói dối:
“oa, oa, oa” vồn vện có ba người

Vồn vện có ba người như Chúa có Ba Ngôi
Cha, Con, Thánh Thần vác một cây thập giá
Anh vác thi ca đóng đinh giùm thiên hạ
Chỉ vì những hình vẽ về em của thuở mới tượng hình

Những hình vẽ tượng hình ngay lúc mới khai sinh

Anh sung sướng nhận mình là giống đực
Thoát cảnh quần dài đồ bộ vương chân, anh vũ trang quần cụt
Đẹp thứ tự vệ bằng nịt vú lồi thối, anh mặc sức cời trần

Đến lúc bẻ tiếng rồi, lúc râu trở lông măng
Lúc ngực nở chẳng thua gì trái đất
Lúc đột điều thuốc đầu tiên chuẩn bị cho cơn ho dài nhất
Anh sắc súa trước bình minh của vô số mặt trời
Và mặt trời đậu rục rở trên môi
Cái hôn thân thoải với một người khác giống
Anh nói tiếng trăm năm trẻ con như tiếng gáy tập sự của chàng thiếu niên gà trống
tưởng đã gặp được em mà anh kiếm một đời

Và mặt trời thứ hai lại đến lặn trên môi
Cái hôn khoái lạc với một người kế tiếp
Anh kết tóc se tơ tưởng mình vào chung kết
Vẫn chưa gặp được em mà anh kiếm một đời

Và vô số mặt trời mọc rồi lặn trên môi
Anh hốt hoảng đưa bàn tay bụm miệng
Bàn tay nào tưởng tượng ra em, bàn tay nào bôi xóa đi tưởng tượng ?
Ngón tay nào đỡ thập giá lên vai, ngón tay nào se sợi tóc đàn bà ?

Chợt muốn ra đời, muốn khóc lại oa oa
Nhưng bụng mẹ già nua đã không còn chín tháng...
Làm sao không phát biểu một câu dự đoán:
“Anh đã nghĩ ra em, đừng trốn nữa, Xin mời...”
1983

Những Vì Sao

Nửa khuya ta tiễn em về
Những vì-sao-của-Đô-Đê trở mình *
Ban ngày dơ bụi nhân sinh
Ban đêm tinh khiết mỗi tình của sao

Những vì sao cũng cưới nhau
Sao Vua cỡi áo long bào cầu hôn
Sao Cây không có hồi môn
Phải làm tì thiếp trong vườn Thần Nông

Những vì sao hóa vợ chồng
cho thơ ngàn tuổi vẫn trồng cây si
1983

*An Phong Đô Đê, tác giả truyện thơ mộng: Những Vì Sao

Thân Cư Thê

Ngồi yên cho hết buổi chiều
Nghe thầy bói nói mà xiêu xiêu lòng
Nói rằng tài hãm thiên không
Bao nhiêu lộc hóa bụi hồng bay đi
Nói rằng: hình đảo cung di
Làm sao kiến nghĩa bất vi...bây giờ ?
Nói rằng: quả trú cung nô
Chao ơi, bè bạn giang hồ hết sao ?
Kiểm tra: quan, ách, tử, bào
Mới hay lọt giữa gươm đao bốn bề

May mà thân lại cư thê
Giấy rách còn giữa đợc lè, nhờ em
Em hồn nhiên tựa cây kem
Một trăm thầy bói cũng thềm trẻ con
Tử vi đang nát như tương
Chỉ mình em đủ bồi thường cho anh
Cho gương đang vỡ lại lành
Anh đang bạc mệnh bỗng thành...đào hoa !
1983

Thời Của Người Già

Không có một chỗ trú cho chúng ta
Đây là thời đại của những người già cả
Anh muốn đi chơi buổi chiều với em quá xá
Tìm sao không thấy một chỗ ngồi
Anh đã thử ra công viên lựa một chỗ khá tòi
Nhưng vừa đứng dậy lại bị người chiếm mất
Anh đã hung hăng đi lùnh trong rạp hát
Chỉ thấy toàn những bộ phim câm
Cuối cùng chúng ta đành âm thầm
Yêu nhau bằng cách khoanh tay bó gối

Không có một chỗ trú cho chúng ta, anh không nói dối
ây là thời đại của ông già
Ông già vắt chân chữ ngũ triết gia
Luận Tam Quốc bằng bảy lần uốn lưỡi
Ông già cời trần khoe xương sườn như củ
Hippy mà múa Thái Cực Quyền
Ông già ban ngày, ông già về đêm
Chai rượu đế cạn bên bàn cờ tướng

Thành phố giống như một ông già hâu lôn
Sĩ tốt tựa cháu con, sĩ tốt tựa khoai mì
Ông già đến rồi ông già đi
Đề lại những nếp nhăn trên thời kỳ tuổi tác

Không có một chỗ trú cho chúng ta, anh không nói khoác
Đây là thời đại của bà già
Bà già nhai trầu và bồm bẻm đơn ca
Những bài hát sáu câu về cơm áo
Bà già làm một triệu nghề độc đáo
Lên bục đọc diễn văn, xuống bục ngủ via hè
bà già discô mở cửa hàng nhậu nhẹt
Chăn gối thường trong các phòng khuê

Hoàn toàn không có chỗ trú cho chúng ta
Đây là thời đại của những người già cả
Tuổi bốn mươi nghĩa là nhà thơ trẻ
Khoảng sáu mươi lăm nho sĩ là vừa
Từ bảy mươi trở đi là tuổi của nhà vua
Quan lại mới ăn lộc bằng năm tháng
Trong khi tuổi tình yêu chỉ cần vài cơn nắng
Một chút mưa đủ cảm thấy mình già
Chúng ta yêu nhau ngày một ngày ba
Sợi tóc bạc phếch trong trái tim mới lớn
Cứ thêm một ngày là tình thêm chết sớm

Thế mà không một chỗ trú cho chúng ta
Thành phố tróc da trên thân cây me già
Rớt vẩy xuống sự sinh sôi của cỏ
Chúng ta nhỏ nhoi trong từng hơi thở
Thiếu oxy vì xăng nhớt, vì dầu
Chúng ta rang ái tình trong từng tốp mở
Không cần miếng thịt nạc sống dài lâu
Còn mở mắt là biết mình còn thọ
Nhưng có chỗ nào anh trú với em đâu ?
1984

Ba Mươi Mốt Tháng Mười Hai

Hãy đồ ra đường đi các em
Đêm nay may phước nghỉ giới nghiêm
Đêm nay tôi sẽ làm hiệp sĩ
Hộ tống các em chẳng lấy tiền

Em chỉ tốn tiền mua bông giấy

Vui vui thì thầy đại lên trời
Buồn buồn thì rắc đầu tôi vậy
Tôi phải làm ơn, chớ cần moi

Làm ơn vén tóc khi xem lễ
Chúa đã sinh ra được sáu ngày
Sáu ngày Chúa sống trên trần thế
Biết rõ mình thuộc giống... con trai

Biết rõ mình sẽ thành pho tượng
Nhìn các em qui gối nhà thờ
Và biết trước đó có tên hiệp sĩ
Nhìn các em nũng nịu, làm thơ

Làm thơ cũng tựa như cuốn lịch
Năm trút ra tờ cuối cùng rồi
Tôi mới trút lòng tôi một tí
Chờ các em thắc cổ thơ tôi

Các em ơi cho tôi giựt tóc
Thứ dây-leo-hạnh-phúc loài người
Dù không cứng cáp bằng dây cước
Ngàn năm chưa đứt được lứa đôi

Các em ơi, cho tôi nắm tay
Tôi: chàng tuổi trẻ thích đu bay
Chia nhau đời sống không trọng lượng
Thân thể nhiều khi thiếu... dạ dày !

Các em ơi, cho tôi khều chân
Ngón chân đánh móng hãy chia phần
Tôi thềm sơn đỏ trên mười ngón
Giấu mãi thanh xuân dưới gấu quần

Các em đi đường phố giật mình
Mỗi người là một nữ minh tinh
Chân dài, ngựa nở, đôi môi hé
Đồng đánh mà ban phát ái tình

Tôi sẽ vũ trang bằng sức khỏe
Cống các em qua những vũng lầy
Bé các em đặt vào ghế đá
Xong rồi tôi mọc rễ như cây

Cây xoè một chiếc dù độc đáo
Che các em mãi mãi ấm đầu

Như được một chàng trai ngô ngáo
Choàng tay ôm kể chuyện chiêm bao

Các em đến tận cùng trái đất
May ra thì gặp được thiên đàng
Nhưng mà trời sáng, em yêu a
Lối về em có phải tôi chăng ?
1984

Lời Cầu Hôn

Tôi tỏ tình tôi lần thứ một ngàn
Bằng bài thơ tình dễ thương như vậy
Những bài thơ mặc áo quần quý phái
Lúc cởi ra thành xó chợ đầu đường
Thơ tình của tôi không xẻ rạch, đào mương
Mà thủy lợi hơn rất nhiều cuộc xéng

Thơ tình của tôi mọc chân như bầy kiến
Bò khắp hồn em kiếm mùi vị mở hành
Và tôi khát nước trong mỗi lần há miệng
Tự vắt cạn đời mình như vắt cạn một múi chanh

Nên tôi sẽ bỏ vỏ vào tay người nữ nào mà tôi dám xưng: anh
Em có ngại khi tôi làm điều đó
Đã yêu nhau mình sợ gì xấu hổ
Tình sẽ vu quy ngay lúc sắp từ trần
Tình sẽ kết hôn vào lúc mới mười lăm
Thiếu son phấn, tình chẳng hề xấu xí
Thiếu của hồi môn tình không lo ly dị
Vì tình của tôi không hạch toán bằng tiền
Em sẽ mua chịu bằng tấm lòng miễn phí
Chỉ yêu cầu còn cục cựa trái tim

Tôi tỏ tình tôi vụng dại quá các em
Nghèo kiết xác trước đời đầy công chúa
Tôi đốt nến hơ ái tình vô lửa
Không sợ phỏng tay trước địa ngục, thiên đàng
Ai dám yêu tôi sẽ trở thành giàu có
Vì ái tình tôi: thơ đã đắt hơn vàng
1984

Lu-I Mi-Ghen, Ca Sĩ Mười Ba Tuổi

Mười ba tuổi đã được gọi là đàn ông hay chưa ?
Mười ba tuổi đã có gì hấp dẫn ?
(Râu chưa mọc trên đôi chân đá bóng
Ngực chưa căng khi nhảy xuống ao hồ
Những thèm khát trên chiếc giường người lớn
Cũng chur bằng chiếc bánh ngọt nằm mơ)

Thế mà đã bàng hoàng cả Mê-hi-cô
Xao xuyên hết những túp lều da đỏ
vú đã hồng chưa, hỡi các cô gái nhỏ
Mà các cô quên hết lối về nhà
Mà các cô trèo hết lên sân khấu
Mặc ống kính truyền hình của Ac-hen-ti-na ?

Mặc biên giới phân chia giữa các quốc gia
Đất nước chỉ rõ rệt từ khi Mi-ghen hát
Khi Mi-ghen hát là ban hành hiến pháp
Mi-ghen không ca là thế giới đã từ trần
Là nhân loại đã lùi về kiếp vượn
Ngược quá trình tiến hóa của Đác-uy-n

các cô không nhớ mình màu trắng hay đen
Màu da thay đổi trước bầu trời âm nhạc
Các cô yêu bằng tình ái vị thành niên
Trước thần tượng tuổi mười ba ngỡ ngác

Trước Lu-I Mi-ghen tóc vàng mắt biếc
Dắt chó đi chơi sau bữa ăn chiều
Trước Lu-I Mi-ghen chur đủ tuổi làm căn cước
Nhưng hát lên Venus sốt vì yêu

Ông hoàng Mi-ghen chưa kịp mọc râu
Mà làm bạc tóc trái tim Châu Mỹ
Bằng tiếng bập bẹ của trẻ con thế kỷ
Không đủ tiêu chuẩn đàn ông nhưng thừa thông hành nghệ sĩ
Lu-I Mi-ghen hát bài hát đời mình
Tình lo sợ trong lời ca thù thi:
Kiếm một nơi nào trốn người lớn đi em !

Kiếm một nơi nào đây Lu-I Mi-ghen
Không disco, không abba, không rock
Kiếm một nơi nào tình thơ không phải khóc
Vì sự nhân danh sứ mệnh của tuổi già
Kiếm một nơi nào có chó, hoa và cỏ
Rồi mình yêu nhau bất chấp mới mười ba

Viện Bảo Tàng

Chỉ cần một con ho có chất lượng của em
Một sợi tóc thuộc hàng phé phẩm
Một giọt máu lạc loài vì ... muối cắn
Một miếng chanh em vắt lại trên bàn
Là anh đã có ngay một viện bảo tàng
Để nhớ

Trong con ho, anh giữ một phần hơi em thở
Sợi tóc kia ngàn năm sau chẳng bạc bao giờ
Còn con muối cả gan hút máu em thì anh đã ép khô
Không cho giọt máu lang thang sang trái tim người khác
Anh còn viết lên vỏ chanh một hàng chữ vô cùng nắn nót
Để nhìn

Em có quyền đọc to rồi biến mất:
"Anh yêu em"
1984

Sương Mai

Mỗi lần sắp sửa yêu cô
Là anh chuẩn bị một giờ nín thở
Hai giờ nữa tập rêm mình
Và ba giờ khác ngồi rình suốt đêm
Tồn "sáu giờ" mới gặp em
Trượng phu cũng hóa ra hèn vì yêu
Phải cô tên là Buổi chiều
Anh đâu đến nỗi chân xiêu gối chồn

Phải cô tên là Hoàng hôn
Anh đâu đến nỗi hết hồn chịu thua
Phải cô tên là Buổi trưa
Anh đâu đến nỗi nắng mưa một đời

Hoặc cô tên là Đêm ơi!
Thì anh có tiếc chi đời con trai
Nhưng mà em tên Sương Mai
Thức đêm, anh sợ đêm dài buốt tim
1984

Trái Mít Bình Dương

Ta ăn từng múi mít ngọt ngào
Không nỡ để rắng mình đụng hột
Thấy lưỡi cay như chạm vào cơn sốt
Đòi sống loài cây hay đòi sống loài người

Cái hột mít tròn như trái đất mỡ côi
Mà sinh nở một thiên đường hoa quả
Mà làm ta trẻ con như ông Tôn Hành Giả
Tuồng ném trái cây là được hoá thành người
Làm sao ta hiểu khu vườn đang tắt thở
Trong chất đường ngọt lịm giữa vành môi

Như khi ta cần tình yêu và thắng thốt gọi: em ơi !
Là địa ngục có từ trong lòng ngục
Em thần thánh làm quỷ ma kính phục
Đủ đủ một trăm quả trứng tuyệt vời
Thì có lý nào lại không từ cái hột
Trái mít vàng, trái thị đỏ giống nhau thôi
Nhưng cô gái đẹp thường giống nhau đột ngột
Mượn trái cây làm quần áo che người

Ôi ta che ta phạm tục nhất trên đời
Ta lấy glucid và để dành tinh bột
Em cứ cố tích cho lòng ta sưng sốt
Cứ ản thân mà lặng lẽ gieo cầu
Múi-mít-văn-chương em đem giấu ở đâu
Nàng Hồ Xuân Hương xé đời mình không được
Quân tử thương sao chân chờ... đóng cọc ?
Mân mó bằng tay mặc kệ nhựa ra đây
Cổ nhân bác học mà đâm ra ít học
Chỉ thấy ngoài gai mà quên múi mít dày
Về Bình Dương lẽ nào ta ở bạc
Khi mít chín muồi từ hột chín ra đây
1995, trại Bình Dương

Thiếu Nữ

Cô gái ơi, anh nhớ em!!!
Như con nít nhớ cà rem vậy mà
Như con đế trống đi xa
Một hôm chợt nhớ quê nhà, gáy chơi
Con đế nó gáy một hơi

Còn anh gáy hết một thời con trai
Tiếng gáy bò lên lỗ tai
Làm em nhột suốt một ngày một đêm

Cô gái ơi, anh nhớ em!!!
Như má lúm nhớ đồng tiền đúng chưa?
Như cà chớn nhớ cà chua
Như da em nhớ "da-ua" ngọt ngào

Cái nhớ nhảy qua hàng rào
Không thềm đăng ký cứ nhào vô anh
Xô ra thì thấy không đành
Nên anh ôm lấy, ngồi canh giữ hoài

Con kiến còn nhớ củ khoai
Huống chi tóc ngắn tóc dài nhớ nhau
Nhớ nhau không biết để đâu
Nếu để trên đầu thì tóc che đi

Đề trong túi áo cũng kỳ
Lỡ đi đường rớt, lấy gì chứng minh
Chi bằng giả bộ làm thính
Hết lên "nhớ quá" một mình nghe chơi!!!

Chiều Có Lan

Chỉ cần ngón tay đưa lên môi
Ngàn năm nhan sắc ở em rồi
Ngàn năm trời đất thành thơ nhạc
Cây cỏ chào nhau để lúa đôi
Chỉ cần chiếc muống em trong ly
Là tim anh chết rất nhu mì
Là chàng thi sĩ bay đầu mất
Một chút tình anh lên trốn đi

Chỉ cần em cứ ngồi như thế
Yên lặng nhìn anh suốt buổi chiều
Là anh trôi sạch bao đau bề
Mở hết lòng ra đợi tiếng yêu !!

Tâm Sự Của Adam Lúc Phát Hiện Eva

Em xuất hiện như mặt trời
Xua đi những cơn u ám

Anh đang buồn hiu một hoàng hôn xám
Bỗng đổi màu thành xanh

Từ đó một ngày có ba buổi bình minh
Nắng buổi nào cũng thơm tho mùi mật
Từ đó không còn giới hạn của ngày và đêm
Em đã xoay chiều trái đất

Thì anh chính là một hành tinh buồn bã nhất
Lần đầu tiên biết giá trị nụ cười
Em đi rón rén như nhan sắc
Dạy cho anh nói tiếng loài người
1984

Em Và Long Xuyên

Em kể về Long Xuyên anh nghe
(Trời có mây, dưới nước có ghe)
Khiến cho anh biến thành con cá
Mắc lưới làm sao nhớ lối về

Em kể về Long Xuyên anh coi
(Đất có vườn cây, rẫy có chòi)
Khiến cho anh biến thành con kiến
Bò mỗi ngày được một mét thôi

Em kể về đâu, anh ở đó
Em nhảy dây, anh nhảy cò cò
Em chơi đánh đũa, anh đánh đáo
Có đất nào không có tuổi thơ

Có quê nào mà không kỷ niệm
Em hái me chua giầu học bàn
Thì anh cũng giống Đơn Hùng Tín
Vô lớp nằm mơ thấy Giáo Kim

Nhưng mà chuyện đó em quên kể
Con gái bao nhiêu tuổi lấy chồng ?
Để cho anh tập đờn vọng cổ
Gạo chợ ngòi thương nhớ nước sông

Nước sông có lúc ròng lúc lớn
Lòng của anh có sớm có chiều
Hò ơ...
Sớm lên thị xã mua tằm vải điều

CVhiều em ướm thử
Hò ơ...
Chiều em ướm thử, đánh liều anh theo...
1994

Hoa Muội

“Mùa thu lá bay em đã đi rồi”
Nghe tiếng lòng tôi một bài hát cũ
Tôi không biết về mùa thu Trung Hoa
Nhưng tôi biết là lá xanh vẫn ở

Lá xanh vẫn ở nên tôi nghe em thờ
Lá vẫn rung rinh nên tôi thấy em cười
Khi em bước vào mùa thu thiếu phụ
Là lá vàng đã rơi ngập vườn tôi

“Em đã đi rồi”, tôi phải về thôi
Em đã sống một đời không cội rễ
Tôi trụ trần như một thân cây
Đâu biết lá gọi mùa nhanh chóng thế

Hay là lá đậu cây tình tôi nhé
Ngắm vàng trăng đàn nguyệt ở trên đầu
Nêu *“đắt đá ong khô nhiều ngán lệ”*
Thà *“sống trong lòng người đẹp Tô châu”*

Mùa thu lá bay... Em sẽ đi đâu ?
Trời thiếu nắng, má có hồng Kinh Bắc
Mưa có còn rơi trên Thượng Hải, Quảng Châu
Đêm thiếu tôi, làm sao em nhan sắc ?

Tôi hứa không giữ mùa thu trong lồng ngực
Chỉ sợ trái tim hóa lá thu rồi
Thì lá có bay vẫn nằm trong lồng ngực
Em bước sao đành muội muội của tôi ?
1984

Blao

Em có giống B' lao không em?
Đón anh đừng đóng cửa, cài then

Bằng không anh biến thành bông giấy
Mọc tinh bơ ngay phía trước thềm

Em có giống B'lao không em?
Ngắt anh đừng nữ ngắt trong đêm
Bằng không anh biến thành trái bắp
Cắn vào răng em để bắt đèn

Em có giống B'lao không em?
Vắt anh đừng vắt ở ngoài hiên
Bằng không anh biến thành con muỗi
Chờ dịp giường em bị hờ mền

Em có giống B'lao không em?
Đập anh đừng đập bản tay tiên
Bằng không anh sẽ nằm huyết sáo
Suốt mùa thu như chú dế mèn

Là phải giống B'lao nghe em
Chiều, mưa một chút để anh thềm
Tối, sương một chút để anh nhớ
Một chút gì như thể áo len

Là phải giống B'lao nghe em
Làm duyên một chút để anh hiên
Dịu dàng một chút cho anh sợ
Một chút gì như thể buốt tim
1985 ở Bảo Lộc (Blao)

Em Có Thật

Có thật có em không hờ nhỏ ?
Con mắt tròn to rất Bắc kỳ
Tôi chỉ muốn làm hàng mi rậm
Che cái nhìn rất lẳng kia đi

Có thật chính em không hờ nhỏ ?
Lệch môi thơm điều thuốc khinh đời
Chưa ngậm, hôn đã nghe mằn mằn
Khói của em mà sương của tôi

Có thật là em không hờ nhỏ ?
Xứ lạnh, mình đi kiếm thịt cây
Bó gói em ngồi như cỏ tích
Buông ra là chẳng biết ôm ai ?

Có thật còn em không hờ nhỏ ?
Cơn say ly rượu vỡ tan tành
Hai hàng răng trắng như công chúa
Cẩn nhé, tình tôi lệ đá xanh

Có thật nghe em, nghe chưa nhỏ ?
Đợi tôi thì đợi lúc đêm rằm
Tôi xua sương chạy lên sườn núi
Để một mình em tắm ánh trăng

Không phải mộng, tin tôi , nghe nhỏ ?
Anh hùng dưới tháp ghé non cao
Năm năm bẻ kiếm, làm thơ “quây”
Mạn ngược, mài gươm bỗng ngọt ngào

Trước khi gặp nhỏ, tôi là khách
Lữ khách làm sao có mái nhà
Sau khi gặp nhỏ, tôi là chủ
Đợi nụ vườn em nở hết hoa...
1985 (ở Đà Lạt)

Hà Và Sông

Từ khi trái đất có Hà
Bao nhiêu mặt nước bảo hòa thành sông
Từ sông thất đáy lưng ong
Bấy nhiêu mặt đất nhôm trông thành đồi
Hơn đồi nên núi mồ côi
Tôi cao lắm cũng bị người trùng vây
Em: dòng sông nhỏ, chưa hay
Thân tôi lệt lệt từ ngày biết em
1985

Ngã Tư Thị Trấn

Em buồn em lang thang
Ta buồn ta đứng ngó
Không có *Phấn Thông Vàng*
Để gửi hương cho gió

Chỉ riêng ta đứng đó
Thay một nhánh cây gầy
Cái bóng cây vừa đổ
Xuống em mà không hay

Nên ta cụt hai tay
Một đời không níu được
Nên ta điếc hai tai
Trước tiếng ồn kiếp trước

Tưởng rằng em thân thuộc
Mà xa xôi quá chừng
Đau lòng ta, khúc ruột
Một mặt trời rung rung
1985 (ở Blao)

Mười Năm Đứng Trước Đà Lạt

Mất đến mười năm yêu Đà Lạt
Mới quãng vai được những ngọn đồi
Em có đi trên đồi không vậy ?
Sợ chạm vào em lại điếng người

Điếng người chỉ muốn tan thành khói
Rút rè bay trên những mặt đường
Chỉ cần sáng sớm em mang guốc
Là bao nhiêu khói trở thành sương

Đà Lạt mềm như chiếc áo len
Khoác vào là lại hiện ra em
Hồn anh đã khép hai hàng nút
Lá Trúc nhà ai : mặt chữ điền

Tội nghiệp cho chàng Hàn Mặc Tử
Níu tình nhau bằng cái đậm đà
Không biết trong căn nhà ngói đỏ
Sắp có nàng công chúa bước ra

Anh biết và anh đợi hăng đêm
Như Tường Vi đợi gió qua thềm
Như trăng rằm đợi mùa sương khói
Anh đợi mười năm tiếng guốc em ...
1985

Chiếc Ghế Mây

Khi em rời ghế mây

Chỉ mùi hương ở lại
Tre biến thành thân thoai
Trúc biến thành hoang đường
Anh biến thành tai ương
Thấp thỏm bên chiếc ghé
Cái mùi hương ác thế
Không theo em bay đi

Mà quần quýt bên tre
Mà quần quanh bên trúc
Đề riêng anh biết được
Có thực, mùi hương kia

Không một ai sẻ chia
Chỉ trừ ra chiếc ghé
Không ngu gì anh kể
Mùi hương này cho ai

Hỡi những chiếc ghé mây
Hiếm hoi trên trái đất
Hãy khinh chiếc ghé sắt
Hãy khinh chiếc ghé bành

Những chiếc ghé vô danh
Trong căn nhà trải thảm
Nơi chân em chưa dẫm
Nơi tình em chưa ngồi

Nơi Chúa chưa ra đời
Nơi Phật chưa hiện đến
Nơi em chưa rón rén
Những gót chân tuyệt vời

Nơi mọi người hít thở
Chưa thấy mùi em rơi
Nơi đây anh đang hay
Chỗ này anh đang biết

Anh vuốt ve ghé mây
Như vuốt ve truyền thuyết
Tình yêu anh lắm liệt
Thanh trúc phải cong vòng

Tình yêu anh tận cùng
Thanh tre đành duỗi thẳng
Anh đặt trái tim đắng

Vào chiếc ghế em ngồi

Trái tim trở nên ngọt
Chiếc ghế tình anh ơi
Chiếc ghế tình em ơi
Lúc người kia đi mất

Lúc người này cúi mặt
Cái mùi hương chưa đi
Như không hề biệt ly
Như không hề xa cách

Trận gió có thổi sạch
Tất cả mọi đèn đài
Cơn bão có đùa dai
Anh cũng không lo sợ

Khi lòng anh: em ở
Khi ghế anh em ngồi
Hương thời gian muôn thuở
Thuở bắt đầu lứa đôi...
1985

Tự Bạch Về Ái Tình

Các em lẫn lộn vào ta như cơn mưa
Mưa, có khi rơi chật khi thưa
Ta sống một đời không đội nón
Tóc ướt làm tim sốt bốn mùa

Các em lẫn lộn vào đời ta như ban đêm
Đêm có khi dữ có khi hiền
Ta sống một đời quên giấc ngủ
Thức suốt mà lo đỡ trái tim

Tại các em như mưa như đêm
Rơi nghe tí tách, rụng như mềm
Nên ta biết làm sao lựa được
Một giọt khô lòng để ủ riêng

Tại các em như đêm như mưa
Tối om, không thiếu cũng không thừa
Nên ta biết làm sao chọn được
Một chỗ nào hanh nắng buổi trưa

Tại có đêm, có mưa, có ma
Tại các em vừa giống đàn bà
Tại các em vừa như con gái
Nên suốt đời, lãng mạn riêng ta!
1985

Nhói Ngực Anh

Đời anh là cuộc rong chơi lớn
Thơ rượt theo cũng đủ mỗi giờ
Lẽ nào em cứ đem phiền muộn
Khiến lòng anh buốt một cơn ho
1985

Tình Và Tiền

Anh biết là em dám đứng cột đèn chờ anh
Anh biết là em dám dối cha dối mẹ
Còn anh thì hốt hoảng khiếm tiền
Để được thấy em cười lên vui vẻ

Hãy chia cho anh chút dối cha dối mẹ
Hãy chia cho anh chút đứng dựa cột đèn
Em sẽ toát mồ hôi trước khi mình vui vẻ
Để hiểu cả năm trời anh vất vả yêu em
1985

phụ bản của Rừng

Con Gái Tuổi Dần

Năm tới sẽ là năm con cọp
Tuổi bé trùng năm mới động trời
Nếu muốn làm tim anh hồi hộp
Bé gằm lên một tiếng "Anh ơi!"
Sử sách đã nhắc nhiều đến bé
Hết sát phu rồi đến bỏ chồng
Anh thì gọi đó là "Bà Kẹ"
Mới nhìn, đã nuốt chửng đàn ông

Vái trời ai cũng xa lánh bé
Chỉ riêng anh tan cửa nát nhà
Anh chết sớm không hề nuôi tiếc

Miễn là móng vuốt có mùi hoa

Mà anh lại cầm tinh con ngựa
Thoát sao qua con gái tuổi Dần
Giả đồ vô thật anh lần nữa
Đề tình run rẩy hết hai chân
1985

Chuyện Chiếc Xe Đạp

Anh chở em đi bằng xe đạp
Thấy phổi hôm nay sạch lạ thường
Dọc đường khói một trăm chiếc "cúp"
Không làm hơi thở bị dơ hơn
Anh chở tình anh trên xe đạp
Mặc ai kia gió, mặc ai dòm
Để gì mang một cô công chúa
Đặt vào xe, rồi khẽ cúi hôn

Anh chở em đi bằng xe đạp
Mồ hôi ra đẫm hết vai gầy
Thương ghê ngọn gió sau lưng đã
Thối mát đời anh trong cánh tay

Cám ơn em dám ngồi xe đạp
Để cho anh quên mất mình nghèo
Cám ơn em đã không đánh phẩn
Nhìn anh bằng con mắt trong veo
1987

Sự Tích Cột Thu Lôi

Không hề cháy thịt cháy da
Vây mà thân thể tan ra dễ dàng
Lặng yên hết lệ tuần hoàn
Chỉ còn lại giữa trần gian hai người

Chỉ nghe môi thật là môi
Mắt thật là mắt có lời bên trong
Đáng gì cái lạnh mùa Đông
Gió càng mang rét càng hồng má thêm

Một người nhỏ nhẹ xưng: Em

Mở đầu tiếng sét có tên "ái tình"
Bầu trời đột ngột bình minh
Chôn chân anh đứng một mình... thu lỗi !
1986

Bài Thơ Chưa Hoàn Thành

Đêm nhớ em, em có tin không?
Em như chiếc gối rúc trong lòng
Nào ai biết trăm con chim mộng
Vây kín đầu giường anh hát rong

Ngày nhớ em, em đã tin chưa?
Em như sen đẹp tự nghìn xưa
Vái trời ao mọc ngay bên cạnh
Em nở thành thơ suốt bốn mùa

Một nhớ em, biết nhớ hay không?
Mới ngày, đêm đã đủ tê lòng
Thôi nghe đừng nhớ, thôi đừng nhớ
Lỡ mai này con sáo sang sông...
1987

Những Tiểu Khúc Về Một Cô Bé

Con Mắt

Rất nhiều con mắt theo anh
Đêm về nhớ một cái nhìn gì đâu
Người ta nói mắt ngọt ngào
Còn anh thấy mắt như dao điếng người
Anh đi tìm kiếm trăm nơi
Không hay con mắt một đời ở đây

Con mắt lấp ló sau quây
Anh đang đứng bỗng muốn bay ra đường
Con mắt lấp ló cổng trường
Anh đang khòe bỗng ốm luôn một tuần
Con mắt lấp ló ngoài sân
Anh đang hát bỗng hóa câm thật mà
Con mắt lấp ló trong nhà
Anh đang héo bỗng nở hoa tận hồn

Mặc ai cần của hồi môn
Phần anh chỉ muốn cầu hôn cái nhìn

Trúc xinh trúc mọc đầu đình
Mắt xinh mắt có vô tình vẫn xinh

Nụ Cười

Vì con mắt vốn biết cười
Cho nên cái miệng cũng tươi quá chùng
Anh đi quét sạch lá rừng
Em cười khiến gió phải ngừng rung cây
Nụ cười không thuộc riêng ai
Mà anh cứ tưởng chẳng ngoài anh đâu

Một hôm em cười lần đầu
Trong anh mọc những vì sao ban ngày
Rồi em cười lần thứ hai
Trong anh tà áo lụa dài thướt tha
Rồi em cười lần thứ ba
Làm sao đếm hết ngọc ngà trong anh
Em cười như thể trong tranh
Anh im như tượng để thành đàn ông
Đừng làm Bao Tự nghe không
“Tiếng cười nghiêng nước” má hồng ón ghê
Cứ cười rất đỗi... nhà quê
Mình anh hai buổi đi về biết thôi

Giọng Nói

Con mắt cai miệng biết cười
Cho nên giọng nói trời ơi, dịu dàng
Phải rằng tinh bác duyên nam
Mà nghe có tiếng hò khoan trữ tình
Phải rằng quan họ Bắc Ninh
Mà nghe như thể rập rình Hội Lim
Phải rằng con mắt lim dim
Mà nghe có tiếng ai tìm Trống Cơm
Giọng em như quạt mọ thơm
Còn anh giống hệt Thăng Bờm ngẩn ngơ
Anh cầm chiếc quạt mà mơ
Run tay viết một bài thơ nhói lòng
Tiếng em hay tiếng biển Đông
Mà nghe như sóng tơ đồng hòa âm
Tiếng em dù rất thì thầm
Mà nghe như bốn ngàn năm vỡ òa
Tiếng em tiếng mẹ cha ta
Nên quê hương mãi đậm đà cháu con

Mai này nước chảy đá mòn
Riêng em, giọng nói vẫn còn ru anh

Nỗi Buồn

Mỗi người một nỗi buồn riêng
Lẽ nào anh dám làm quen nỗi buồn

Anh buồn anh đi ra đường
Hút ba điếu thuốc, hát cương bốn bài
Sau đó đứng dựa gốc cây
Trước khi thử sức một vài chai bia
Em buồn mới đáng sợ kia
Thuyền quyên đâu dám về khuya một mình
Em buồn em chỉ lặng thinh
Hai tay bó gối ngồi rình bóng đêm

Vái trời anh là cột đèn
Anh hắt ánh sáng cho em bớt buồn
Vái trời anh là cái chuông
Anh rung liên tục cho buồn xa em
Vái trời anh là Tề Thiên
Anh làm con khỉ thổi kèn đi đây

Niềm vui anh ở trên mây
Em ở dưới đất nên hay bị buồn
Cái buồn lây đến dị thường
Trần gian một lúc cô đơn hai người
1987

Hương Của Lan

1.
Cách một đêm đã nhờ em
Xa trăm đêm chắc anh mềm như bông
Nghìn đêm lẻ một có không ?
Cho chàng Ả Rập đi trồng cây si

Cái đêm hôm ấy đêm gì
Đóa lan rừng ngủ hàng mi khép hờ
Anh ngồi canh giấc bằng thơ
Mùi hương cổ tích bất ngờ: hương lan !

2.
Khi anh nói tiếng vợ chồng

Là con sáo định sang sông quay đầu
Là em hết dám đi mau
Còn trăng thì rụng xuống cầu đây thôi

Mỗi người có một đôi môi
Khi hôn nhau hóa một người nghe chưa ?
Cầu xin năm mới nhiều mưa
Cho nàng Chức Nữ phải bùa Ngưu Lang

3.

Sợi tóc rơi trên ngực anh
Dù em biến mất cũng thành tóc tơ
Tóc mai là của nhà thơ
Tóc tơ là của đợi chờ trăm năm

Tóc em rụng tự vqàng trăng
Trong anh có một đêm rằm nước trôi
Đừng than: “Tư Mã chàng ơi*
Em mang nguyệt thực xuống đời anh đây

4.

Tự nhiên no suốt một ngày
Trái tình yêu mọc từ cây sống đời
Mặc cho cơm tự nhiên sôi
Anh ăn em đẩy cho đời tự nhiên

Môi em thành một ly kem
Môi anh ghé ngậm cho mền môi tươi
Hai hàm răng ngọc chơi vơi
Anh quên hết đói, lạy trời, em no...
1988

Cuộc Hành Hình

Những ngày bận rộn nhất của đời anh đã bắt đầu
Đi nhặt nhạnh mọi điều xa lạ nhất
Anh đã bỏ thói quen hút một ngày gần gói thuốc
Trốn tất cả quán bia, tránh né gặp bạn bè

Những ngày bận rộn này anh gắn với yên xe
Chạy dáo dác như một thằng ăn trộm
Anh cướp được trái tim em và anh trở thành bận rộn
Mọi gánh nặng của đàn ông đang sắp sửa bắt đầu

Thượng đế phán: hãy gom thật nhiều vào

Nhưng gom tình ái khác hoàn toàn hàng hóa
Nhà người có thể sống một mình hã hê trong ngôi nhà lợp lá
Chớ đừng hồng bất vợ giống như người

Anh đã sống những ngày kinh khủng quá, trời ơi !
Bao nhiêu lương tháng bay vèo trong năm phút
Nồi, chảo, ghế, bàn, chiếu, giường, gao, thóc...
Siết cổ người hùng thi sĩ trong anh
Anh sẽ chết mà không hề hối tiếc
Ba mươi bốn năm qua bằng chờ đợi cuộc hành hình
1988

Bé...Bông

Bé bông trong tim, bé bông trong thơ
Em bé bông trong tay anh bé bông
Viên sỏi lăn trên vĩa hè rất nóng
Viên sỏi là em còn anh hóa vĩa hè

Anh không cần chờ đợi một vòm me
Che sao được buổi trưa đang chết khát
Cứ lộ lộ, anh không cần râm mát
Bé bông chùng nào nướng chín thịt da anh
1988

Dạ Ngõ

Hai người lớn giáp mặt nhau
Vây là con trẻ qua cầu gió bay
Áo tình anh giữ trong tay
Bỏ công em cời từ ngày còn thơ

Anh đi hỏi vợ bất ngờ
Vàng trắng chờ mặt nằm mơ trên trời
Trầu cau chưa sắm đủ đôi
Trước sau chỉ có một lời sắt son

Mẹ anh đánh tiếng cầu hôn
Ba em con mắt cứ dòm đôi ta
Mặt người lớn nói gần xa
Tội gì không lên xuống nhà hôn em.
1988

Mục lục: 1.điểm danh/ 2.khi đàn ông hy sinh/ 3.em và paris/ 4.dép quốc doanh/ 5.phản tống biệt/ 6.ngón út/ 7. cây dương ồm/ 8.con gái ba miền/ 9.lời rao của sự cô đơn/ 10.kẻ đáng sợ/ 11.cao và thấp/ 12.con giận hợp lý/ 13.bàn tay/ 14.đằng sau những quây đỏi tiền/ 15.thơ ngoài dự kiến/ 16.sinh nhật/ 17.đọc truyện liêu trai nửa đêm/ 18.thí dụ/19. gái biển/ 20.guitare/ 21.gheo vợ tương lai/ 22.buồn gì đâu/ 23.biển động/ 24.anh và con đại thù/ 25.em xưa và viên kẹo/ 26.sợ/ 27.đêm mona lisa/ 28.em là ai và em ở đâu/ 29.những vì sao/ 30.thân cư thể/ 31.thời của người già/ 32.ba mươi một tháng mười hai/ 33.lời cầu hôn/ 34.lu-i mi-ghen, ca sĩ 13 tuổi/ 35.viện bảo tàng/ 36.sương mai/ 37.trái mít bình dương/ 38.thiếu nữ/ 39.chiều có lan/ 40.tâm sự của adam lúc phát hiện eva/ 41.em và long xuyên/ 42.hoa muội/ 43.blao/ 44.em có thật/ 45.hà và sông/ 46.ngã tư thị trấn/ 47.mười năm đứng trước đà lạt/ 48.chiếc ghế mây/ 49.tự bạch về ái tình/ 50.nhói ngực anh/ 51.tình và tiền/ 52.con gái tuổi đàn/ 53.chuyện chiếc xe đạp/ 54.sự tích cột thu lôi/ 55. bài thơ chưa hoàn thành/ 56.những tiểu khúc về một cô bé/ 57.hương của lan/ 58.cuộc hành hình/ 59.bé bỏng/ 60.dạ ngụ.

Bùi Chí Vinh

Nhà thơ. Tên thật **Bùi Chí Vinh** Sinh, ngày 23 tháng 10 năm 1954 , tại Sài Gòn, hiện sống tại Sài Gòn. Khởi viết năm 1970. Đã đoạt các giải thưởng văn chương: Giải văn học thành phố HCM 1976-1977 về thơ, giải đặc biệt về kịch thơ của Thanh niên xung phong, giải thơ hay của báo Văn Nghệ (tp HCM) năm 1988. Song song với thi ca, Bùi Chí Vinh còn viết và in nhiều truyện thiếu nhi, tiểu thuyết.

Tác phẩm đã xuất bản :

- Thơ Tình Bùi Chí Vinh

- *Truyện cho thiếu nhi nhà xuất bản Kim Đồng ấn hành:* Xe Lửa Tóc Hành, Con Trăn Chúa, Thuật Thôi Miên, Săn Cá Mập, Hoàng Lăng Tử, Thạch Sầu Đồi, Thúy Bụi, Quyên Tiểu Muội

- *một số tiểu thuyết :* Yêu Điều Thục Nữ, Tóc Tiên, Cỏ Ven Đường, Luật Nhân Quả, Anh Hùng Tứ Xứ...

Có bài trong các tuyển tập, tác phẩm :

Thơ Tình Việt Nam Và Thế Giới (Nguyễn Hùng Trương, Thanh Niên 1998), Thơ Tình Bốn Phương (Thái Doãn Hiểu, Hoàng Liên nxb Trẻ,1994), Ngày Xưa Hoàng Thị (Văn Nghệ,VN,1995), Những Gương Mặt Thơ Mới (Thanh Niên, 1994), Tháng Giêng Sài Gòn

Anh Làm Thơ Yêu Em (Văn Nghệ thành phố HCM 1993)...

(Tác Giả Việt Nam – Lê Bảo Hoàng)